

Færøsk tak til Danmarks regering.

På færingernes vegne takkede lagmand Chr. Djurhuus for velkomsten: „Det er med en følelse af øjeblikkets historiske betydning for mit land og mit folk, at jeg som Færøernes lagmand tager ordet i Nordisk Råds 18. session, idet Færøerne for første gang kan give sin mening til kende og deltage i arbejdet i dette nordiske samarbejdsorgan.“

Man havde dog fra færøsk side ønsket „en selvstændig repræsentation og ikke en repræsentation, der formelt fremtrådte som en del af Danmarks“. Derfor opfyldte den trufne ordning ikke tilfredsstillende det, man fra færøsk side stræber efter: „en selvstændig repræsentation ligestillet med de andre nordiske lande“.

Det havde dog glædet ham og alle færingere, at både den tidligere og den nuværende danske regering så helhjertet havde støttet færingernes ønsker, men han forstod, at visse medlemslande havde haft konstitutionelle vanskeligheder og betænkeligheder, og at der endog havde været en vis modstand mod det, der var opnået enighed om. „Selv om jeg må give udtryk for en vis skuffelse, vil jeg takke disse lande for, at de har overvundet sig selv; det skal være noget af det vanskeligste.“

Vi har så fundet den eneste praktisk mulige løsning under de forhåndenværende vilkår. Vi fra Færøerne ser frem med forventning til et godt og frugtbringende samarbejde med de andre delegationer.“

Ålands talman om nordisk storsind.

På Ålands vegne tolkede Landstingets talman, Thorvald Eriksson, den ålandske befolknings „tillfredsstillelse över att de vita, låt vara inte så särskilt stora men dock fläckar, som tidigare fanns på den nordiska kartan över parlamentariskt samarbete nu blivit fyllda“. Han sluttede med at udtale „Ålands tillfredsställelse över de nordiska ländernas storsinta sätt att bryta en de självständiga staternas ambitioner att ensamma utan minsta inblandning av självstyrande områden agera i ordnat nordiskt parlamentariskt samarbete“.

J. O. Krag om de to tendenser i den nordiske udvikling.

Under generaldebatten udtrykte talere fra alle landene deres glæde over, at de to

områder nu var blevet repræsenteret. J. O. Krag, der som statsminister i 1967 havde indbragt forslaget om Færøernes medlemskab, knyttede nogle generelle betragtninger til sin velkomst:

„Man kan ikke lade være at iagttage, at der i den nordiske udvikling på samme tid findes to modsat rettede tendenser. Den ene tendens går i retning af — jeg er næsten nødt til at bruge ordet opsplitning i flere og flere folk. Den kendsgerning, at tilskuerne i stedet for at se på mig kan glæde sig over at se på ikke mindre end 7 nordiske korsflag, symboliserer denne tendens. Samtidig foregår der imidlertid et stærkere og stærkere samarbejde, som, når Nordek kommer til at udvikle sig, mere og mere vil tage karakter af en økonomisk integration. De to tendenser understøtter i virkeligheden hinanden, danner tilsammen det bedste fællesskab, den bedste grobund for det nordiske fællesskab.“

Den danske regerings glæde over Færøernes medlemskab.

Statsminister Baunsgaard, hvis regering fuldt ud var sluttet op bag hans forgængers forslag om Færøerne, følte en stor tilfredsstillelse ved at konstatere, „at der i det danske folketing har været bred tilslutning til, at Færøerne får adgang til at deltage i rådets arbejde ved lagtingets egne valgte repræsentanter og en repræsentant for landsstyret. Der er mange af de sager, der debatteres her i rådet, som er af betydelig interesse for Færøerne og for det færøske erhvervsliv, og jeg er overbevist om, at det vil være til gavn og inspiration for alle parter, at Færøernes repræsentanter nu kan deltage direkte i det arbejde, der udføres i Nordisk Råd og i dets særlige udvalg, også mellem sessionerne.“

Som tidligere dansk medlem af præsidiet følte udenrigsminister Hartling det „som et stort fremskridt og en stor glæde, at denne sag har kunnet løses, og i Danmark hæfter vi os naturligvis særligt ved, at det færøske folk nu er repræsenteret her i rådet.“

Bratteli, Norge, lagde udtrykkeligt vægt på, at „repræsentanter for Færøerne og Åland i dag er til stede med de samme rettigheder og plikter som alle andre rådsmedlemmer.“